

meget betænkeligt at give Udpantningsret for en saadan Slags Gjæld. Hvad der er fremført til Fordel for at give denne Udpantningsret, er navnlig blevet fremført af den høitagtede Justitsminister. Han har paapeget, at det vil blive langt mindre betænkeligt for vedkommende Skyldner, naar Fordringen inddrives ved Udpantning, end naar den inddrives ved sædvanlig Rettergang, og forsaavidt man vil beregne Omkostningerne efter enkelte Skilling, vil jeg ikke sige Andet, end at et Forlig maaske kan være lidt dyrere end en Udpantningsforretning, men jeg vil dog paastaa, at det i Virkeligheden vil blive Skyldneren mere kostbart, naar Auktionspengene til Inkassator inddrives ved Udpantning. En Fordrings Inddrivelse ved Udpantning er langt haardere end dens Inddrivelse ved sædvanlig Rettergang. Udpantningen foregaar i Hjemmet, Fordringens Inddrivelse oversføres paa Hjemmets Grund, og medens Familiefaderen ellers alene burde bære Byrden og Trykket af, at han ikke kan betale sin Gjæld, maa hans Hustru og Børn nu bære en Del deraf; det finder jeg meget haardt. For det Andet er det en mere kostbar Bei; thi ser man hen til, at Ingen i Reglen begynder paa en Udpantningsforretning hos en Mand, uden at han har Retten til Fordringen i sin Haand, saaledes, at det i Almindelighed, naar en Udpantningsforretning foretages, er antaget, baade at Vedkommende skylder Pengene, og at han ikke kan betale dem, saa vil man jo indse, at Folk, naar der bliver gjort Udpantning hos en Mand, ville sige: Sa, han maa skyldte Pengene, og Udpantningen gjøres, fordi han ikke kan betale dem. Følgen deraf vil være, at Manden mister sin Kredit, men mister en simpel Mand sin Kredit, fordi der gjøres Udpantning hos ham, siger jeg, at Udpantningsveien er langt kostbarere for ham end den sædvanlige Rettergangsmaade. Der er fremhævet andre Grunde for, at det er rigtigt at give Udpantningsret for Auktionspenge, og der er navnlig anført en Grund af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen). Jeg kan fuldstændig forstaa den Raute, der gjør sig gjældende hos ham, at det ikke er for at begunstige Inkassator og for at lette ham Arbejdet med at faae Pengene ind, men at det nærmere er af Betsyn til den simple Mandes Vel, at der bør gives denne Udgang til Udpantning. Det ærede Medlem tror, at man ved at give Udpantningsret ligesom opstiller et Stræmmebillede i Baggrunden, der skal affrætte den simple Mand fra formegent at benytte sig af Auktionskrediten. Jeg kan være fuldstændig enig med det ærede Medlem

i, at det vistnok ikke er heldigt, at den simple Mand for meget benytter Auktionskrediten, skjøndt jeg ikke tror, at han i Regelen kjøber Andet end, hvad han haardt trenger til; men jeg tror, det vil være forbundet med større Ubegageligheder for ham at udsætte sig for, at den Dag skal komme, da han ikke kan betale sin Gjæld, end det er for ham at undvære de Gjenstande, som der er Spørgsmaal om at kjøbe. Et en Udpantningsforretning opstilles som et Stræmmebillede, tror jeg ikke vil virke hæmmende overfor hans Lyst og Trang til at benytte Auktionskrediten. Vil man undersøge, hvorledes Auktionerne i Almindelighed foretages, vil man finde, at der gjøres Alt for at opvække Kjøbelysten hos den simple Mand. Inkassator, der, som jeg før omtalte, i Almindelighed er den, der holder Auktionen, gjør Alt for at vække Kjøbelysten hos dem, der ere tilstede, derved, og dette sker i Reglen ved, at der gives en meget lang Kredit, fra 6 Uger til 6 Maaneder, ja indtil 9 Maaneder. En saa lang Kredit giver den simple Mand et Haab. Han ser, at han i Diebliffet kan komme i Besiddelse af Gjenstande, hvortil han haardt trenger, og ved den lange Kredit, der tilstaas, faar han Haab om, at der i Løbet af denne lange Tid vil vise sig en Udfigt for ham til at kunne betale. Jeg tror, at det Lofende, der er i at komme i Besiddelse af en saadant Gode, altid vil faae Overhaand over det Stræmmebillede, man vil opstille i Baggrunden, nemlig at give Udpantningsret for de Penge, der blive skyldte ved Auktionen. Jeg tror derfor, vi maa være meget varsome med at give Inkassator en saadan Ret, idet vi jo derved give ham Midler i Hænde til yderligere at lægge an paa at opvække Kjøbelysten hos den simple Mand og at benytte sig af hans Trang. Den ærede Justitsminister har ogsaa sagt, at det, naar man stiller sig paa Rettens Standpunkt, er urigtigt, at en Mand ikke betaler, naar han skal. Jeg tror, at dette er meget rigtigt, men at man ogsaa kan sige, at det er urigtigt at loffe den simple Mand til at kjøbe. Se vi hen til, hvorledes Auktionerne allevegne føres, have vist Mange af os set, at det, naar Auktionarius faar Die paa en Liebhaber, der har Lyst til en eller anden Gjenstand, som raabes op, ikke er sjældent, at han lægger snart 8 snart 12 Skilling eller 1 Mark, som slet ikke er budt, til det Bud, der først er gjort, for at faae Vedkommende til at byde over sit første Bud; det er Noget, som de Fleste ville vide ofte sker, men det er at benytte sig af Folks Kjøbelyst, og der bør derfor ikke gives større Ret til at faae